Cat. 264

Cat. 264

336
13

Et 2°;
C 1°.

Cat. 265

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

LIBRERIA·DE·COLEGIO·DSH IHS

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

Ἰουστῖνος δεκάδυος, τοῖς ἐν ἰταλίᾳ γραι-
κοῖς, εὖ πράττειν.

Ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν περὶ λόγους σοφῶν τε καὶ διδασκάλων συγγράμματα διαφόρους πραγματείας ἐμπεριέχοντα, ἐν ἱκανὸν τοῖς φιλομαθέσιν ὠφέλειαν ἐν τύποις ἐκτυποῦν ἐσπουδάκασιν. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ἅπαντα μὲν τῶν, τοῖς εὐσεβέσιν ἱεραῖς κεχαρισμένα πράξειν αἱρούμενος, ἃ ὧν πολλάκις ἐν χρείᾳ καθεστήκασι, τούτων αὐτοὺς εὐπορεῖν προνοησάμενος, εἰς πληθυνομένην ὅση δύναμις τὴν σπάνιν τῶν θείων γραφῶν, μετακαλεῖν, διὰ φροντίδος πεποίημαι, συνεργῷ τῷ τοιούτων ἐφευρετῇ τῷ σοφῷ φιλοπονωτάτῳ κεχρημένος. ὅς, ἵνα καὶ αὐτοὶ μανθάνοιτε τὸν ἄνδρα, τοῖς γὰρ ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβουσι πᾶσι καθέστηκεν, Ἄλδος τοὔνομα μανούτιος ἐκ τῆς παλαιᾶς ῥώμης ἕλκων τὸ γένος. ἀνὴρ βίῳ τε καὶ λόγῳ κεκοσμημένος. οὗτος, ἐρωτῆς ζῆλον ἔχων πρὸς τὰ ἡμέτερα καὶ διαμονίᾳ τε καὶ σπουδῇ, τὴν τῶν γραμμάτων τούτων εὐαρμοστίαν καὶ σύνθεσιν, τῷ ἰουδαικῷ νόμῳ ἐφεῦρεν ὀξύτητι τοῦ γὰρ λόγου τὸν χαρακτῆρα, οὗπερ οὐκ ἀστεῖος τῶν ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν χειρισόφων, ἐχάραξεν ἁρμοδιώτερον. τούτῳ τοιγαροῦν περὶ τοῦ τῶν κοινολογουμένων οὐ μόνον ξυναιρουμένῳ καὶ προθυμουμένῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὸν οἴκοθεν ὡρμημένον ὄντα εἰς τοῦτο, καὶ τὴν ἡμῶν ἐπὶ πλεῖον χρονίας ἀμελείας ὁρμὴν ἐπιτείνοντι. τὴν γὰρ μουσείου ἐπιτετεύχειν, σὺν τῷ τῆς παλαιᾶς διαθήκης πάσῃ λογικῇ πραγματείᾳ, ἑβραϊστί, ἑλληνιστί, ῥωμαϊστί, ὃ νῦν εἰς μακρὰν ἐκδώσειν ἐπηγγείλατο σὺν θεῷ, ὧν ἀ-

κούσης αὐτῆς, μηδ' ὅσα τῷ ἔθνει ὀφείλοντες ἐγχέοντες, ἅπαντα τὰ ἡ-
μέτερα πεπαλαιωμένα τῷ χρόνῳ καὶ τοῖς τῶν πραγμάτων
ἀνωμαλίαις ἤδη τυγχάνοντα, μικροῦ ὡς ἐκ τοῦ ῥεῦστος ἀφανί-
ζεσθαι μέλλοντα. ἐκεῖνοι δὲ τοῦτο τοῦ καλοῦ ἔρωτος.
καὶ τῆς χρηστῆς προαιρέσεως ἕνεκα ἀφῆκαν. οὐ γὰρ χρημάτων
ἐπεθύμησαν. ἀλλὰ πρότερον γὰρ ἀπελευθερίας ἁπάσης ἡγούμενοι τὸ
πεπραμένου τοῦ ἀνδρός. ἐγὼ δὲ μείζονα ζῆλον πρὸς ταύτην κε-
κίνημαι. τούτου τοίνυν συνεχῶς ἀρχὴν πρὸς τὸ κάλλιστον,
ἐκδεξάμενοι τὴν θεόπνευστον βίβλον τῶν θείων πρῶτον ἐκτυπῶ-
σαι ψαλμῶν. τὸν τῷ χριστῷ ταύτην καὶ ἀξίως τὸ ἐν αὐτῷ
συνθέμενοι πνεύματος προφήτην ἅμα καὶ βασιλέα. ὥσπερ
τινα πρόδρομον καὶ κήρυκα διαπρύσιον τῶν μετ' αὐτὸν πολ-
τυπωσομένων ἡμῖν θείων τε καὶ ἱερῶν γραφῶν. ὄντα
δὲ μακρὰν γὰρ καὶ τὸ προοίμιον, ὁ δὲ καλῶς ἡμῖν ἔθος περὶ τοῦ
σκοπόν. μεθ' ὃ τῆς παρακλητικῆς θεοῦ συναγομένου τυ-
πωσομένων. ταύτῃ γὰρ οὐ διὰ τὸ τελέως κατὰ τὴν τάξιν ἁπάσης τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίας. τὸ δ' ἄλλο τε καὶ μεγάλην τὴν χρείαν παρέχεται
κατεξαίρετον δὲ διὰ τῶν ψαλμῶν αὐτὸ κεῖσθαι. περὶ οὗ
φησὶν ὁ θεῖος χρυσόστομος. μᾶλλον συμφέρειν τὸν κόσμον
σβεσθῆναι τὸν ἥλιον. ἢ τῶν τῆς ἐκκλησίας ταύτην ὑπομένειν
μὴ ψάλλεσθαι. οὐδὲν μέγας αὐτῆς βασιλεύς. κοινῇ τε μὲν οὖν πᾶ-
σιν τοῖς κατ' αὐτὴν ἀναφέρεται ὡς τὸ κατὰ πάντων τῶν χρημά-
των τοῖς μετὰ προσευχῆς μεταχειριζομένοις ὠφέλιμον τὸ ἑκάστῳ
πρόσφορον κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἐξαιρέτως ἀκούοντες καθώς,
ἐκεῖνος διέξεισιν, ἐν τοῖς εἰς αὐτὴν πλατύτερον ἐξηγήσεσι

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

πρόκειται πᾶσι τὸ κοινωφελὲς τοῦτο τοῖς βουλομένοις
ψαλτήριον. ὑμεῖς δὲ τὰ χεῖρας λαβόντες ὅσοι τὰς ψυχὰς εὐ
φυεστέροι, ἤ τὸν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν καρπωσάμενοι, τὴν
τῶν ἀρχῶν χορηγίαν ἀντίδοτε, Ἄλδῳ μὲν τῷ φιλέλληνι, ὡς
ἀξιόντι φύσεως ἐφευρετῇ τοῦ τῶν γραμμάτων μικρομέ
ρου χαρακτῆρος (ὡς εἴρηται.) ἐπαινοῦντες οὕτω θερμῶς
προθυμηθέντι μέγα τι ὑποθῆναι, ὃ μακαρὲς ἐμα
λύσατι, τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ὀρθό
τητα. ὑγιέστατα γὰρ ἐν τῇ ὑπο
τοῖς καὶ ὀρθότητα.
ἔρρω-
σθε.
τέ

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΔΑΔ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΛΟΣ. α'

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. β'

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν. καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς. καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ. ἐπὶ σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου. καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ. ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε. παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ κῷ ἐν φόβῳ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος· καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ δαδ· ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. γ'

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Σ. Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ε. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ· τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι· ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας· τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ δαυΐδ. δ'

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ
θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλά-
τυνάς με· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρ-
διοι· ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος. Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν
ὅσιον αὐτοῦ. κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκρα-
γέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρ-
τάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐ-
πὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Θύσα-
τε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύ.
πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά.
Ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου
κε. ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου
Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθή-
σομαι καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ κύριε κατὰ μό-
νας ἐπ᾽ ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. έ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. σύνες τῆς κραυγῆς μου. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε. τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με. ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος. οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλη-

θεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· Τάφος ἀνεῳγμένος
ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν·
κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός· Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν δια-
βουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν
ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε· Καὶ
εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται· καὶ κατασκηνώσεις
ἐν αὐτοῖς· Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶν-
τες τὸ ὄνομά σου· ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε·
Ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ δαυΐδ. ς'

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύ-
σῃς με· Ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί
με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου· Καὶ ἡ ψυχή
μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ κύριε ἕως πότε· Ἐ-
πίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· Σῶσόν με
ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά-

τῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογή-
σεταί σοι· Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου. λού-
σω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου· ἐν δάκρυ-
σί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ
θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· ἐπαλαιώθην ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκουσε Κύριος
τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεή-
σεώς μου· Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ
ἐχθροί μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείη-
σαν σφόδρα διὰ τάχους. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λό-
γων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί. ζ'

Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ
πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί
με. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου· μὴ
ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σῴζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου

εἰ ἐποίησα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου· ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου· Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω. Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον· κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον· ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δικαίως. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σῴζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος· καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει

στιλβώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου. Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν· συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν· καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ψαλῶ

τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. η'.

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου· σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστιν

ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπι-
σκέπτῃ αὐτόν. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι
παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.
καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας. ἔτι δὲ καὶ τὰ
κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης. τὰ διαπορευόμενα
τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμα-
στὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα. Κάθισμα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλ-
μὸς τῷ Δαυΐδ. θ'

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδί-
ᾳ μου. διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμά-
σιά σου. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι
ἐν σοί. ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Ἐν τῷ
ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθ-

νήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.
Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομ-
φαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες. Ἀπώλε-
το τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου. καὶ ὁ κύριος
εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν
θρόνον αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμέ-
νην ἐν δικαιοσύνῃ. κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι. βοηθὸς
ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν
ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου. ὅτι οὐκ
ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε. Ψά-
λατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών. ἀναγγείλα-
τε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι
ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη. οὐκ ἐπε-
λάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέησόν
με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.

ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών. Ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πους αὐτῶν. Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν. ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην. πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός. ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος. κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς. γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. Ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν. ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός. συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.

Παρώξυνε

Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ
πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔ-
στιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ
κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ· ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐ-
τοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν
αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ
μετὰ πλουσίων· ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀπο-
κτεῖναι ἀθῶον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πέ-
νητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύ-
φῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει
τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν· ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ
ἑλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπει-
νώσει αὐτόν· κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν
κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός· ἀπέστρεψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

β ι

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπι-
λάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἕνεκεν τίνος
παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν. εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ
θυμὸν κατανοεῖς. τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖ-
ράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός. ὀρ-
φανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα
τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ. ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος βασιλεύσει εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀπολεῖσθε ἔ-
θνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενή-
των εἰσήκουσας κύριε. τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδί-
ας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρῖναι ὀρφα-
νῷ καὶ ταπεινῷ. ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ με-
γαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ι.

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα. πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου.
μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον. ἡτοίμα

σαν βέλη εἰς φαρέτραν· τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτο-
μήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι ἃ σὺ κατηρτί-
σω αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε. Κύριος
ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέ-
πουσι· τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ.
ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας.
πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος, ἡ μερὶς τοῦ
ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας
ἠγάπησεν· εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ια.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος· ὅτι
ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ· χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησε κακά. Ἐξολοθρεύσαι

κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγαλορρήμονα. Τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν· τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι. τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν. Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια κυρίου, λόγια ἁγνά. ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι. κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ιβ Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου. ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ· ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με· καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ιγ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίον-

τες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίων. βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ. ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιδ'

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου. ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος. τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐ-

τοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ. ιε'.

Φύλαξόν με κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ· ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν. Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. ις′.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου

ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου· ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου· φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με. ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν. καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς. ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς. ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν

καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου. Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου. Δόξα. Κάθισμα β΄.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυίδ. ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης. ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ καὶ εἶπεν. ιζ΄.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου. Ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. Ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με. Προέφθα-

σάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον· καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα. Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου· καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν· καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλεγήσεται· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη· καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ· σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον· χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος· καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς.

Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐ-
τούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων. καὶ
ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κε. ἀπὸ ἐμπνεύσεως
πνς ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλα-
βέ με. προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσε-
ταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισού-
των με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθα-
σάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου. καὶ ἐγένετο κς ἀν-
τιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν.
ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώ-
σει μοι κς κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ κατὰ
τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπο-
δώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυ. καὶ
οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θυ μου. Ὅτι πάντα τὰ
κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου. καὶ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσο-
μαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ. καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κς κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα

τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ· καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀ-
θῴου ἀθῷος ἔσῃ· Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλε-
κτὸς ἔσῃ· καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις· Ὅ-
τι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς
ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς
λύχνον μου κύριε. ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος
μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατη-
ρίου. καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.
Ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. τὰ λόγια κυρίου
πεπυρωμένα. ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλ-
πιζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς θεὸς πάρεξ τοῦ κυρίου.
ἢ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ὁ θεὸς ὁ περιζωννύ-
ων με δύναμιν. καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν
μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ
ἐλάφου. καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.
Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον. καὶ
ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας.
καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ

παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ παιδεία σου, αὐτή με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου· καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. Ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον· καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῴζων· πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ· καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ

τῶν τρίβων αὐτῶν. Ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός. καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ. ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με. ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως. καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ιη.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα. καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ.
Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν. ἀπ' ἄ-
κρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κα-
τάντημα αὐτοῦ, ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. καὶ
οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς. ἡ
μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.
Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα
καρδίαν. ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσ
ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς
αἰῶνα αἰῶνος. τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά, δε-
δικαιωμένα, ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ
χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν. καὶ γλυκύ-
τερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλος
σου φυλάσσει αὐτά. ἐν τῷ φυλάσσειν αὐ-
τὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς
συνήσει. ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.
καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν
μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι.

καὶ κα

καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου
διαπαντός. Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ιθ.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰα-
κώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου. καὶ
ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πάσης θυ-
σίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δῴη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου. καὶ πᾶσαν
τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι κύριος πάντα
τὰ αἰτήματά σου. νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος
τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ. ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν

ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπι-
καλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπε-
σον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνορθώθημεν. Κύριε
σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κ΄

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ
βασιλεύς· καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλι-
άσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας
αὐτοῦ, ἔδωκας αὐτῷ· καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέ-
ων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθα-
σας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐ-
πὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τι-
μίου. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μα-
κρότητα ἡμερῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ
δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέ-
πειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ
εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν

ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον· καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς· καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά· διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου· ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. κα΄

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με· μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτη-

ρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακού-
σῃ. καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ
ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ ἰσραήλ. Ἐπὶ
σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν. ἤλπισαν καὶ ἐρ-
ρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθη-
σαν. ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ
δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξου-
θένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυ-
κτήρισάν με. ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν.
σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ-
σπάσας με ἐκ γαστρός. ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν
τῆς μητρός μου. ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας.
Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου θεός μου εἶ σύ, μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς. ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολ-
λοί. ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἤνοιξαν ἐπ᾽ ἐ-
μὲ τὸ στόμα αὐτῶν. ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα

τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τη-
κόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄ-
στρακον ἡ ἰσχύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται
τῷ λάρυγγί μου· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατή-
γαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί·
συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὤρυ-
ξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. ἐξηρίθμησαν πάν-
τα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖ-
δόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυ-
τοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆ-
ρον. Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου
ἀπ᾽ ἐμοῦ· εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦ-
σαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ χει-
ρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στό-
ματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώ-
των, τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνο-
μά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησί-
ας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσα-
τε αὐτόν. ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσα-
τε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἅπαν τὸ

σπέρμα Ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου· ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι. τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν. Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς. ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ· καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κβʹ

Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.
ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν
ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους
δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ, ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾿ ἐμοῦ
εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί
με παρεκάλεσαν. ἡτοίμασας ἐνώπιόν
μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων
με. ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κῦ εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. τῆς μιᾶς σαββάτων. κγ'

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν, ἐθεμελίωσεν αὐτήν. καὶ ἐπὶ ποταμῶν, ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου. ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ. ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου. καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον. ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός. κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,

καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Δόξα. Κάθισμα γ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. κδ'

Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου Κύριε, γνώρισόν μοι· καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου· καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁ-
μαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρί-
σει· διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου κύριε· καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου·
πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
κύριον· νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο.
Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταί-
ωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθή-
κη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου
διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει
ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐ-
π' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτω-
χός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐ-
πληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ
με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον
μου καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ

μίσους ἀδίκου ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν
ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με. μὴ καταισχυνθεί-
ην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐ-
κολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κε. Λύτρω-
σαι ὁ θς τὸν ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψε-
ων αὐτοῦ:~

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κε'

Κρῖνόν μοι κε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κῳ ἐλπίζων,
οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με κε καὶ πεί-
ρασόν με. πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί. καὶ εὐηρέστησα ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρί-
ου ματαιότητος. καὶ μετὰ παρανομούν-
των οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησί-
αν πονηρευομένων. καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ
καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖ-

ρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου· καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με κε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κϛ'

ΚΕ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι. Κε ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.

ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ
ἐλπίζω. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην
ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερ-
πνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅ-
γιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν
ἡμέρᾳ κακῶν μου· ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ
τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ
νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσί-
αν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ
κυρίῳ. Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκρα-
ξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν
ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσω-
πόν μου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλί-
νῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ· μὴ
ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς
με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ
ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κύριος προσε-

λάβετό με. Νομοθέτησόν με κε ἐν τῇ ὁ-
δῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνε-
κα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς
ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι
μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία
ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυ
ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν κν. ἀνδρίζου
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμει-
νον τὸν κν :~

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. κζ

Πρὸς σὲ κε κεκράξομαι. ὁ θς μου μὴ πα-
ρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσο-
μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσά-
κουσον κε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. ἐν τῷ
δέεσθαί με πρὸς σέ. ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου
πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσῃς με
μετὰ ἁμαρτωλῶν. καὶ μετὰ ἐργαζομένων

ἀδικίαν, μὴ συναπολέσῃς με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς κε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς. ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυ. καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. Εὐλογητὸς κς ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κς βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου· καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κς κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ἐξοδίου σκηνῆς. κη'.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι· φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Καδής. Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους· καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει

τῷ δώσει· κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ·

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαβίδ. κθ'

Ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με· καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου· ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαί-

βῆν με εἰς διαφθοράν. Μὴ ἐξομολογήσεταί
σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἤκου
σε κύριος καὶ ἠλέησέ με. κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.
Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί. διέρ
ρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφρο
σύνην. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ
κατανυγῶ. κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολο
γήσομαί σοι.— Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ. ἐκστάσεως. λ'

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς
σου. τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς
θεὸν ὑπερασπιστήν. καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ
σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυ
γή μου εἶ σύ. καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ὁδη
γήσεις με καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ πα
γίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι. ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερα

πτησάς με κύριε. εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ
πνεῦμά μου. Ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀλη-
θείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας μα-
ταιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλ-
πισα. ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐ-
πὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπεί-
νωσίν μου ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν
μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέη-
σόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ
ὀφθαλμός μου. ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.
Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου. καὶ τὰ ἔτη
μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰ-
σχύς μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. Πα-
ρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ
τοῖς γείτοσί μου σφόδρα. καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. ἐπελή-
σθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ
σκεῦος ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούν-
των κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅ-

μα ἐπ' ἐμέ. τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα. εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε. ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου. ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦ

διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος· καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.~

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ συνέσεως. λα'.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν· οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου· ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα ἐξαγορεύσω

νομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος. εἶ-
δε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἑτοί-
μου κατοικητηρίου αὐτοῦ, ἐπέβλεψεν ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐ-
τῶν. ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
Οὐ σῴζεται βασιλεὺς, διὰ πολλὴν δύναμιν.
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐ-
τοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν ἐν δὲ πλή-
θει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδοὺ οἱ
ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ
διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ-
μῶν ὑπομενεῖ τῷ κυρίῳ. ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπε-
ρασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφραν-
θήσεται ἡ καρδία ἡμῶν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο κύριε
τὸ ἔλεός σου ἐφ᾿ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν. λγ'

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί· καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου, ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτῷ.

τόν. Φοβήθητε τὸν κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅ-
τι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦν-
τες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.
Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω
ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέ-
ρας ἰδεῖν ἀγαθάς. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀ-
πὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκ-
κλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρή-
νην καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαί-
ους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ κυρίου
ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνη-
μόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
τῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντε-
τριμμένοις τὴν καρδίαν· καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ
πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαί-
ων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος. Φυ-
λάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πο-

πονηρός· καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμε-
λήσουσι. Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐ-
τοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι, πάντες οἱ ἐλπί-
ζοντες ἐπ᾽ αὐτόν. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λδʹ

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με· πο-
λέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι
εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἔκχεον ῥομφαίαν
καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόν-
των με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐ-
γώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζό-
μενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς
κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκ-
θλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐ-
τῶν, σκότος καὶ ὀλίσθημα· καὶ ἄγγελος

κῦ καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν· μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς ἣν οὐ γινώσκει· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν· καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κῳ· τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· κε κε, τίς ὅμοιός σοι. Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ· καὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτούς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον. Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἡ προσευχή μου, εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ'-

μὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων. Διεσχίσθησαν
καὶ οὐ κατενύγησαν. ἐπείρασάν με ἐξεμυκτή-
ρισάν με μυκτηρισμόν. ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε πότε ἐπόψῃ. ἀποκατά-
στησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐ-
τῶν. ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομο
λογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βα
ρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραί
νοντές μοι ἀδίκως. οἱ μισοῦντές με δωρεὰν
καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰ
ρηνικὰ ἐλάλουν. καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελο-
γίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν.
εἶπον εὖγε εὖγε εἴδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες
κύριε μὴ παρασιωπήσῃς. κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου. ὁ θεός
μου, καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν
με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε ὁ θεός μου
καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρ
δίαις αὐτῶν. Εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν. μηδὲ εἴ
ποιεν κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ

ἐντραπείησαν, ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν, οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου. Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυΐδ. λε΄

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ. οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ. τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος. οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ. κακίᾳ δὲ οὐ προ-

σώχθισε. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου· καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ· τὰ κρίματά σου, ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε· ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου· καὶ τὸν χείμαρρον τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου, τοῖς γινώσκουσί σε· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λϛʹ

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις· μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ
ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.
Ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κα-
τασκήνου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ
πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ
δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀπο-
κάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον
ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς
φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς
μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον
αὐτόν. Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ
ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρα-
νομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε
θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι.
Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ
ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι
γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρ-
τωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕ-
ρῃς. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κα-
τατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. Παρα-
τηρήσεται

τηρήσει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ βρύ-
ξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ κύριος ἐκ-
γελάσεται αὐτόν· ὅτι προβλέπει, ὅτι ἥξει ἡ ἡ-
μέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρ-
τωλοί· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν. Τοῦ καταβαλεῖν
πτωχὸν καὶ πένητα· τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
δίᾳ. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρ-
δίας αὐτῶν· καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.
Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁ-
μαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτω-
λῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαί-
ους ὁ κύριος. Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώ-
μων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν, εἰς αἰῶνα ἔσται.
Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ·
καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ, χορτασθήσονται· ὅτι οἱ ἁ-
μαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου,
ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι.
ἐκλείποντες, ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον. Δανεί-
ζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
δίκαιος, οἰκτείρει καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦν-

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

τες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν. οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν, ἐξολεθρευθήσονται. Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται. καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ, οὐ καταρραχθήσεται. ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα. καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον. οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος. καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν. καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται. καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν. καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ᾿ αὐτῆς. Στόμα δικαίου, μελετήσει σοφίαν. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήμα-

τῇ αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. οὐδὲ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν. καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα. ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου. καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν, ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς. καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν. καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν :~

Δόξα, κάθισμα, ἐ

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ
τοῦ σαββάτου. λζ'

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ βέ-
λη σου ἐνεπάγησάν μοι. καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐ-
μὲ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρή-
νη τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν
μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφα-
λήν μου. ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐ-
μέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαι-
πώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους. ὅ-
λην τὴν ἡμέραν, σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων
καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώ-
θην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην
ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε ἐναντίον

σου πᾶσα

σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου· καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. Καὶ οἱ ἔγγιστά μου, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐξεβιάζοντο, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας· καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην, ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων· καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου. Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος· καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ· καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑ-
πὲρ ἐμέ· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀ-
δίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγα-
θωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου,
μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθει-
άν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. λη΄

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ
ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου. Ἐθέ-
μην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι
τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην
καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν· καὶ τὸ
ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρ-
δία μου ἐντός μου· καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυ-
θήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου· γνώρι-
σόν μοι κύριε τὸ πέρας μου. Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ παλαιὰς

παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου
ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα
ματαιότης· πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοιγε ἐν εἰκό
νι διαπορεύεται ἄνθρωπος· πλὴν μάτην ταράσσε-
ται. Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει
αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου. οὐχὶ κύριος; καὶ
ἡ ὑπόστασίς μου, παρὰ σοῦ ἐστιν. Ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν μου, ῥῦσαί με. ὄνειδος ἄφρονι ἔδω
κάς με. Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα
μου. ὅτι σὺ ἐποίησας. ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς
μάστιγάς σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός
σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας
ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀρά-
χνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.
Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε, καὶ τῆς δεή-
σεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Μὴ πα
ρασιωπήσῃς· ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοί.
καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες
μου. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελ
θεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. λθ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι· καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου, ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν. Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου, οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν, οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζή-

ταις· τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην. καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ. ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω. κύριε σὺ ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου. τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ. τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου, διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου. Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου. Ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με. κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα. οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω

ακαταισχυνθείησαν, οἱ θέλοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε. Καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ, ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. μ'

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα. ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ. ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ, ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι.

πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν. μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ. συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ. ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου. κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ. μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα. ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με. καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με. ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν μου ἀντελάβου. καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς κορέ. ψαλμός.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς

πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου
πρὸς σὲ ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν
τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου
ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τῷ λέγεσθαί
μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου.
Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν
μου· ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυ-
μαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλι-
άσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.
Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συν-
ταράσσεις με. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομο-
λογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ
θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταρά-
χθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορ-
δάνου καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταρρακτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρι-
σμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ
θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήπτωρ μου
εἶ. Διατί μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα τί σκυθρω-
πάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν.
Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με
οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. Ἵνα τί περίλυ-
πος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με.
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐ-
τῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

Ψαλμὸς τῷ δαυΐδ. ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. μβ΄

Κρῖνόν με ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην
μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου. ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδί-
κου καὶ δολίου ῥῦσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κρα-
ταίωμά μου. ἵνα τί ἀπώσω με; καὶ ἵνα τί σκυ-
θρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν
ἐχθρόν. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου. αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγα-

σάν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώ-
ματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσια-
στήριον τοῦ θεοῦ. πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα
τὴν νεότητά μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κι-
θάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή
μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. Ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ
προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν. μγ´

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν.
Ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡ-
μέραις ἀρχαίαις. Ἡ χείρ σου, ἔθνη ἐξωλό-
θρευσε καὶ κατεφύτευσας αὐτούς. ἐκάκω-
σας λαούς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν
τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν, ἐκληρονόμησαν γῆν. καὶ
ὁ βραχίων αὐτῶν, οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτι-

σμὸς τοῦ προσώπου σου· ὅτι ηὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλό-
μενος τὰς σωτηρίας ἰακώβ. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν κερατιοῦμεν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξου-
δενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ
γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου
οὐ σώσει με. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων
ἡμᾶς. καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.
Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἐξομολογησόμεθα εἰς
τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡ-
μᾶς. καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπα-
ζον ἑαυτοῖς. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώ-
σεως. καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέ-
δου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς. καὶ οὐκ ἦν πλῆθος
ταῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄ-
νειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευ-
ασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν

ἐν τοῖς ἔθνεσι κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἐστι. καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος. ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου. καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τοὐπίσω ἡ καρδία ἡμῶν. καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως. καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον, Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι. ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε. ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις. ἐπιλανθάνῃ τῆς

πτωχία

πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν. Ὅτι
ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἐκολλήθη
εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς
υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδ'

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. διὰ τοῦ
το εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι
τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.
Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. καὶ ἔν-
τεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. Ἕνεκεν ἀ-
ληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. καὶ
ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη
σου ἠκονημένα δυνατέ. λαοὶ ὑποκάτω σου

πεσοῦνται. ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέ-
ως. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγ-
αλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρ-
να καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου· ἀ-
πὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφραναν σε.
θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέ-
στη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ
διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πα-
τρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλ-
λους σου· ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου, καὶ προσκυνή-
σεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις· τὸ
πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ
λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως
ἔσωθεν. ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλη-
μένη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βα-

σιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου, ἐγεννήθησάν σοι υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός. μέ

Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν· καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμή-

ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἡγίασε
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ
αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ
θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔ-
κλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕ-
ψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡ-
μῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε
καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει
ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός· ὑψω-
θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν· ἀντιλήπτωρ ἡ-
μῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ. Δόξα. Κάθισμα ς'

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός. μς'

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλα-
λάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ὅτι

Ὅτι κύριος ὕψιστος· φοβερός· βασιλεὺς μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῶ. τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ· ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. μζ΄.

Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα. ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ὄρη Σιὼν, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ· ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-

σκεται. ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν ἐπὶ
τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν. ἐτα-
ράχθησαν, ἐσαλεύθησαν. τρόμος ἐπελάβετο
αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης. ἐν πνεύ-
ματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσεῖς. Κα-
θάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει
κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ὁ θεὸς
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ὑπελάβο-
μεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου
ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς. δικαιοσύνης πλήρης
ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλ-
λιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν
τῶν κριμάτων σου κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ πε-
ριλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐ-
τῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύνα-
μιν αὐτῆς. καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς.
ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗ-
τός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

τῶν αἰώνων. αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. μή

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἵτι γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου. ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ. ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ

καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν· καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν, οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο· θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν, οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν, παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν, λήψεται τὰ πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγα-

θύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέ-
ρων αὐτοῦ· ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ
ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε· παρασυνε-
βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοι-
ώθη αὐτοῖς. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. μθ'

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν
γῆν. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυ-
σμῶν. Ἐκ σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐ-
τοῦ. Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ πα-
ρασιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθή-
σεται· καὶ κύκλῳ αὐτοῦ, καταιγὶς σφοδρά.
Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω· καὶ τὴν γῆν τοῦ
διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐ-
τῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· τοὺς διατιθεμένους τὴν
διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦ-
σιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅτι ὁ θεὸς κρι-
τής ἐστιν. Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλή-

σω σοι· Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ θεὸς ὁ
θεός σου εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐ-
λέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου, ἐνώπι-
όν μού ἐστι διὰ παντός. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου
σου μόσχους· οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· κτή-
νη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἔγνωκα πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ
ἐστιν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν
ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγω-
μαι κρέα ταύρων· ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος
τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου· καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δο-
ξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα-
τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου· καὶ ἀναλαμ-
βάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου.
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν· καὶ ἐξέβαλες τοὺς
λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέ-
πτην συνέτρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν

μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα. ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος. Ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ. μήποτε ἁρπάσῃ καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με. καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα οὐρίου. ν

Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦν

με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου,
καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώ-
σκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντ-
ός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν
ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐ-
κίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠ-
γάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφί-
ας σου, ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ,
καὶ καθαρισθήσομαι. πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιό-
να λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι, ἀγαλλία-
σιν, καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλλιάσονται ὀστέα τε-
ταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου, ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτί-
σον ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς
με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπὸ

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀ-
νόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπι-
στρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δι-
καιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέ-
λησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμ-
μένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπει-
νωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δι-
καιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δω-
ὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐ-
τῷ, ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός, ἀνο-

μίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην. ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ. γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος. ἐκτίλαισε καὶ μεταναστεύσαισε, ἀπὸ σκηνώματός σου. καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται. καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ. καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας. καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ δαυΐδ. νβʹ

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις. οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν. οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων. κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ. ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως, τῷ
Δαυΐδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ
εἰπεῖν τῷ Σαούλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυΐδ κέ-
κρυπται παρ᾽ ἡμῖν; νγʹ

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με· καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτι-
σαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι
ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ κραταιοὶ
ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέθεντο τὸν
θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι·
καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
Ἑκουσίως θύσω σοι· ἐξομολογήσομαι τῷ ὀ-
νόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πά-
σης θλίψεως ἐρρύσω με· καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς
μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ ἀσάφ νδʹ

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην. ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί. καὶ δειλία θανάτου, ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην τὸν θν τὸν σῴζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον κε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν. ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυ-

κλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία·
καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ
οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος
καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπή-
νεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγα-
λορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ᾽ αὐτοῦ. Σὺ δὲ
ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου.
Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλ-
θέτω δὴ θάνατος ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν
εἰς ᾅδου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικί-
αις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέ-
κραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ
καὶ μεσημβρίας, διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰ-
σακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρή-
νῃ τὴν ψυχήν μου, ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν
πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ θεός, καὶ τα-
πεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.
Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβή-
θησαν τὸν θεόν. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀ-

ποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον· καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος, οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα. κάθισμα. ζ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν· ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ. νε

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι πολλοὶ οἱ

πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ
φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί. Ἐν τῷ
θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλ-
πισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ.
Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσ-
σοντο. κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐ-
τῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι καὶ κατακρύ-
ψουσιν αὐτοί· τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι.
Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ τοῦ
μηθενὸς σώσεις αὐτούς· ἐν ὀργῇ λαοὺς κατά-
ξεις. Ὁ θεός, τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι· ἔθου
τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐ-
παγγελίᾳ σου. Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου
εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί
σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰ-
νέσω ῥῆμα· ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ
θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
θρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰ-
νέσεώς σου. Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·

καὶ τοὺς

καὶ τοὺς πόδας μου, ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυῒδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. μϛʹ

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς

ποσί μου· καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου. Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ· ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός· ἐλάλησαν ψευδῆ. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως· ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἥτις οὐκ εἰσακούσε

φωνῆς ἐπαδόντων. φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ. Ὁ θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον. ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται. ἐπέπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον. ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν. τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. νη΄

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός. καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ, λύτρωσαί με. Ῥῦ-

σαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· καὶ ἐξ ἀν-
δρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν
τὴν ψυχήν μου· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὔ-
τε ἡ ἀνομία μου· οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε· ἄνευ ἀνο-
μίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι
εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε· καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι
πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς
ἑσπέραν· καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώ-
σουσι πόλιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν· καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε. Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις
αὐτούς· ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ
κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀν-
τιλήπτωρ μου εἶ. Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ
προφθάσει με· ὁ θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς
μου. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπι-
λάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐ-
τοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ κατάγαγε αὐτοὺς

ὁ ὑπερασπιστής μου κε. Ἁμαρτίαν στόματος
αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν. καὶ συλληφθήτω-
σαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς
καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν
ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώ-
σονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ ἰακώβ, καὶ τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πό-
λιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φα-
γεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ
δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσο-
μαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀν-
τιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου. ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ. ὅτι
σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλο
γραφίαν τῷ Δαδ εἰς διδαχήν. ὁπότε ἐνεπύρισε
τὴν μεσοποταμίαν συρίας καὶ τὴν συρίαν σω

βαλ· καὶ ἐπέστρεψεν ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὴν ἐδὼμ
ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας. νθ

Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.
ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς. Συνέ
σεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι
τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἔδει
ξας τῷ λαῷ σου σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε ση
μείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διά
ψαλμα. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλά
λησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμε
ριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρή
σω. Ἐμός ἐστι γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς·
καὶ ἐφραῒμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰού
δας βασιλεύς μου, μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.
Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου.
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με
εἰς πόλιν περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς
ἰδουμαίας. Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡ-

μᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ μα-
ταία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύνα-
μιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ ψαλμός. ξ'

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρό-
σχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περά-
των τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδι-
άσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με.
Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου· πύργος
ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ
σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας· σκεπασθήσο-
μαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ θεὸς
εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡ-
μέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις· τὰ ἔτη αὐτοῦ
ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν
αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς

ἐκζητήσει. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Δαδ. ξα'.

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει. Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. Ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου. Ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα

συναγωγὴ

συναγωγὴ λαῶν. Ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα. ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ· καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος. Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας. ξβ΄

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου. Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ· οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι· τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε·

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου. ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡσεὶ ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου. Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου. ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου. εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας. μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ. Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ. ξγ'.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ

ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας. Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξουθένησαν ἐπ' αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα. Κάθισμα. ιζʹ

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαδ'. ᾠδὴ Ἱε-
ρεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ τῷ λαῷ τῆς παροικίας,
ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ'

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών· καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ
ἥξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάρι-
ος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώ-
σει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς
ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου· θαυμα-
στὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σω-
τὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοιμάζων
ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ· περιεζωσμένος ἐν δυνα-
στείᾳ. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης·
ἤχους κυμάτων αὐτῆς, τίς ὑποστήσεται.
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται

οἱ κατοι

οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν. Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον. Πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς. ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου. καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων. καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον. κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως. ξε'

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Δότε δό-

ξαν αἰνέσει αὐτοῦ. εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ
τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύ-
σονταί σε οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω-
σάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι. ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὀνόματί σου ὕψιστε. Διάψαλμα. Δεῦτε καὶ
ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν
θάλασσαν εἰς ξηράν. ἐν ποταμῷ διελεύσονται πο-
δί. Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ. Τῷ δε-
σπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπου-
σιν. οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν
ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν
θεὸν ἡμῶν. καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσε-
ως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς
ζωήν. καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.
ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός. Ἐπύρωσας ἡ-
μᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. εἰσήγαγες ἡ-
μᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶ-
τον ἡμῶν. ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφα-

λὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος·
καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν. ἀποδώ-
σω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου·
καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὁλο-
καυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ
θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ
χιμάρων. Διάψαλμα. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ
διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅ-
σα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόμα-
τί μου ἐκέκραξα· καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν
μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ
εἰσακουσάτω μου κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ
μου ὁ θεός· προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευ-
χήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ. ξϛ'

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς

ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ξζ'

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως

ἀπολοῦνται

ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Ἀγαλ-
λιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. τερφθήτωσαν ἐν
εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ θεῷ. ψάλατε τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ. ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι
ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἀγαλλιᾶ-
σθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ
τῶν χηρῶν. ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ θεὸς κα-
τοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδη-
μένους ἐν ἀνδρείᾳ. Ὁμοίως τοὺς παραπι-
κραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ
σου. ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, Γῆ ἐσεί-
σθη. καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν. ἀπὸ προσώπου τοῦ
θεοῦ τοῦ σινᾶ. ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ.
Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονο-
μίᾳ σου. καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ. ἡτοίμα-
σας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός. Κύριος

δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ· ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ· τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι· καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα· τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον· χιλιάδες εὐθηνούντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ· ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν. Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός· εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν. Κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει

κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ. κορυφὴν τριχὸς δια-
πορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε κύριος, ἐκ
βασὰν ἐπιστρέψω. ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι. ἡ γλῶσ-
σα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ᾽ αὐτοῦ. Ἐθεωρή-
θησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός. αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου
τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν
ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων. ἐν μέσῳ νεανί-
δων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖ-
τε τὸν θεόν. κύριον ἐκ πηγῶν ἰσραήλ. Ἐκεῖ βενια-
μὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει. ἄρχοντες ἰούδα ἡγε-
μόνες αὐτῶν. ἄρχοντες ζαβουλών. ἄρχοντες
νεφθαλείμ. Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει
σου. Δυνάμωσον ὁ θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν
ἡμῖν. ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ. Σοὶ οἴ-
σουσι βασιλεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον τοῖς θη-
ρίοις τοῦ καλάμου. Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν
ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν. τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς
δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρ-
πισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αἰγύπτου· αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κῷ. Διάψαλμα. Ψάλατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ, φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῷ θεῷ. Ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ θεὸς ἰσραήλ. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.— Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων ψαλμὸς τῷ δαδ'. ξη'

Σῶσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου. Ἐξέ

λιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον. Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κε. κε τῶν δυνάμεων· μὴ δὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν· ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου· καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον· καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις·

καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, κύριε· καιρὸς εὐδοκίας. ὁ θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με. καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος· μηδὲ καταπιέτω με βυθός. μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου. ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε. καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν

εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν· καὶ εἰς τὴν δίψαν
μου, ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα
αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀν-
ταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτω-
σαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν
νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἔκχε-
ον ἐπ᾿ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀρ-
γῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔ-
παυλις αὐτῶν ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκη-
νώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν
σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ
ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρό-
σθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ μὴ εἰ-
σελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθή-
τωσαν ἐκ βίβλου ζώντων· καὶ μετὰ δικαίων μὴ
γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·
ἡ σωτηρία σου ὁ θς̄, ἀντελάβετό μου. Αἰνέσω τὸ
ὄνομα τοῦ θῦ μου μετ᾿ ᾠδῆς· μεγαλυνῶ αὐ-
τὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μό-
σχον νέον· κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος· καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν. Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυῒδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. (κυ̅· ξθ′) Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμε

(μοι οἱ

μοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ θεός βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα κάθισμα. θ'

Τῷ Δαυῒδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ό

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ

ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός· ἐκ κοιλίας μητρός μου, σύ μου εἶ σκεπαστής. ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός· ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός. πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό. λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ὁ θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ· καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου. Τὸ

στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου· κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ θεὸς μου ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου. Ὁ θεὸς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων. Ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπὶ ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου· καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός. Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω

σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου. Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν, οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Εἰς σαλομὼν ψαλμὸς τοῦ δαβίδ. οα'

Ὁ Θεός, τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δός· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων. Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυ-

ριεύσει ἀπὸ

ριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ
ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώ-
πιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίοπες. καὶ οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ
νῆσοι, δῶρα προσοίσουσι. βασιλεῖς ἀράβων
καὶ σαβᾶ, δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνή-
σουσιν αὐτῷ, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρ-
ρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου. καὶ πένητα, ᾧ οὐχ
ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένη-
τος. καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ
ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ
ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐνώπιον αὐτῶν.
Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου
τῆς ἀραβίας. καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ
διαπαντός. Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσου-
σιν αὐτόν. ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων
τῶν ὀρέων. Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβα-
νον ὁ καρπὸς αὐτοῦ. καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πό-
λεως, ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. πρὸ τοῦ ἡλίου δια

μένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. πάντα τὰ
ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
τοῦ ἰσραήλ. ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ
εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πλη-
ρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο
γένοιτο. Δόξα.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ υἱοῦ ἰεσσαὶ ψαλμὸς
τῷ ἀσάφ. οβ'

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσα-
λεύθησαν οἱ πόδες. παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ δια-
βήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις
εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν. καὶ στερέωμα
ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων
οὐκ εἰσί. καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγω-

θήσονται. διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπε
ρηφανία αὐτῶν εἰς τέλος. Περιεβάλοντο
ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. ἐξελεύσεται
ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. Διῆλθοσαν εἰς
διάθεσιν καρδίας. διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν
ἐν πονηρίᾳ. ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.
Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν. καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέ
ψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα. καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑ
ρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον πῶς ἔγνω ὁ
θεὸς καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ. Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρ
τωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλού
του. Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν
μου. καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.
Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέ
ραν. καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἔ
λεγον διηγήσομαι οὕτως. ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν
υἱῶν σου ἠσυνθέτηκας. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶ
ναι. Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. ἕως
οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ

εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότη
τας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακά· κατέβαλες
αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς
ἐρήμωσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρο
μένου· κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν
ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ
οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν. Κἀγὼ ἐξουδενω-
μένος, καὶ οὐκ ἔγνων· κτηνώδης ἐγενήθην πα
ρὰ σοί, κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ. Ἐκράτη
σας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου· καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου
ὡδήγησάς με· καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ παρὰ σοῦ
τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία-
μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου· καὶ ἡ
μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μα
κρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται·
ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, ἀγαθόν ἐστι·
τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ ἐξαγ
γεῖλαί

γεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών.

Συνέσεως τῷ ἀσάφ. ογ´

Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος. ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ᾿ ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. Ὄρος σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου. καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου. εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα

τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν, οὐκ εἴδομεν. οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός. παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος.

Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος. Ὁ δὲ θεὸς, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος. εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν. σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος. ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους. σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ. σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς. θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά, μνήσθη

τι ταύτης· Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον· καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου· Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου· ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης, αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ ἀσάφ. οδ'

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι· καὶ ἐπικαλεσόμεθα,

τὸ ὄνομά σου. Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Διάψαλμα. Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι. Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα· ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω· καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν ἀσσύριον. οε

Γνωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων· ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν· πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰακώβ· ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι· ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν. Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν· τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Διάψαλμα. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώ-

που ἐξομολογήσεταί σοι. καὶ ἐγκατάλειμμα
ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε
κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσου
σι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύ
ματα ἀρχόντων. φοβερῷ παρὰ τοῖς βασι-
λεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. φω- ος'
νῇ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα. ταῖς χερ
σί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατή-
θην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου
ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ, καὶ ηὐφράνθην. Ἠδολέσχησα
ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.
προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου
Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. διελογισάμην ἡ-
μέρας ἀρχαίας. καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐ
μελέτησα. Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδο

λέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀπώσεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐ-
δοκῆσαι ἔτι. ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπο
κόψει; Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γε
νεάν. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; Ἢ συ
νέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ.
Διάψαλμα. Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην. Αὕτη
ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ἐμνήσθην
τῶν ἔργων κυρίου. Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρ
χῆς τῶν θαυμασίων σου. καὶ μελετήσω ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἔργοις σου. Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σίν σου ἀδολεσχήσω. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.
Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν
θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα
μίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λα
όν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε
ὕδατα ὁ θεός· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.
Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἤχους ὑδάτων.
φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
διαπορεύονται. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσα-
λεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ
αἱ ὁδοί σου· καὶ αἱ τρίβοι σου, ἐν ὕδασι πολλοῖς·
καὶ τὰ ἴχνη σου, οὐ γνωσθήσονται. Ὡδή-
γησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν
σου, ἐν χειρὶ μωϋσῆ καὶ
※ ἀαρών ※

Δόξα. καὶ νῦν.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΔΑΔ.

Σίγησον ὀρφεῦ, ῥῖψον ἑρμῆ τὴν λύραν.
Τρίπους ὁ δελφῶν, δῦνον εἰς λήθην ἔστω.
Δᾱδ γὰρ ἡμῖν, πνεύματι κρούων λύραν,
Τρανεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν θεοῦ μυστηρίων.
Πληθὺν παλαιῶν, ἱστορεῖ τεραστίων.
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τὸν κτίσαντα τὴν κτίσιν.
Ἅπαντας σῴζων, μυστικῶς λέγει καὶ γράφει.
Ἁμαρτάνοντας, εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ κεραυνοῦ δηλῶν κλέος.
Σμήχει ῥυπωθείσας, ψυχὰς ἁμαρτάδων.

Τῷ Θεῷ δόξα.

ΑΡΜΟΝΙΗΣ ΙΕΡΗΣ ΜΕΛΙΗΔΕΑ ΑΣΜΑΤΑ ΔΑΔ. ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΑΣΑΦ. οζ'

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά· καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ. Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε· καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ· καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ὅπως ἂν γνῶσι γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι· καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ. Καὶ

τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. ἵνα μὴ γέ-
νωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν· γενεὰ σκολιὰ καὶ
παραπικραίνουσα. Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε
τὴν καρδίαν ἑαυτῆς· καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ
θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνον-
τες καὶ βάλλοντες τόξοις· ἐστράφησαν ἐν ἡμέ-
ρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ
θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύε-
σθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντί-
ον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια. ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διέρρηξε θάλασ-
σαν καὶ διήγαγεν αὐτούς. παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ
ἀσκόν. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέ-
ρας. καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς
ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ
πέτρας. καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδα-
τα. καὶ προσέθετο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐ-
τῷ. Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν· τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐ-
τῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ εἶπον· Μὴ δυνή-
σεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ· ἐ-
πεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ
χείμαρροι κατεκλύσθησαν· Μὴ καὶ ἄρτον δύ-
ναται δοῦναι· ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο
καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ
τὸν ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ· οὐδὲ
ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐνετεί-
λατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν· καὶ θύρας οὐρα-
νοῦ ἀνέῳξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φα-
γεῖν· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρ-
τον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος· ἐπισιτι-
σμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
Ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ· καὶ ἐπήγαγεν ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐ-
τοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας· Καὶ ὡσεὶ ἄμμον
θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον

ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν
σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλή
σθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν
αὐτοῖς, οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐ
τῶν. Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐ
τῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀ-
πέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ
λεκτοὺς τοῦ ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πά
σι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν
ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτενεν αὐτούς, τό-
τε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθρι-
ζον πρὸς τὸν θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοη-
θὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐ
τῶν ἐστι. Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐ
τῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπι
στώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δέ ἐστιν
οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν
καὶ οὐ διαφθερεῖ.

καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν
τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰ-
σι. πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Καὶ ἐπέ-
στρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν· καὶ τὸν ἅγιον τοῦ
ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ ἐμνήσθησαν τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος. Ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ
σημεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ
τάνεως, Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῶν. καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅ-
πως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυ-
νόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτρα-
χον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυ-
σίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν. καὶ τοὺς πόνους αὐ-
τῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμ-
πελον αὐτῶν· καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν, ἐν τῇ πά-
χνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτή-

μη αὐτοῦ καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξα-
πέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμὸν καὶ
ὀργὴν καὶ θλίψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονη-
ρῶν. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν.
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.
Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκη-
νώμασι χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνι-
ον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπί-
δι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς
εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκ-
τήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προ-
σώπου αὐτῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν
ὕψιστον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλά-

ξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς
καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον
στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βου-
νοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζή-
λωσαν αὐτόν. Ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε. καὶ
ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν ἰσραήλ. Καὶ ἀπώσα-
το τὴν σκηνὴν σηλὼμ σκήνωμα ὃ κατεσκή-
νωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμα-
λωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομ-
φαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ ὑπερεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κα-
τέφαγε πῦρ. καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπεν-
θήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον.
καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρ-
θη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος. ὡς δυνατὸς κεκραιπα-
ληκὼς ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.
Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα ἰωσήφ. καὶ τὴν φυ-
λὴν ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο

τὴν φυλὴν ἰούδα· τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὃ ἠγάπησε·
Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγία-
σμα αὐτοῦ· ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·
Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν· ποι-
μαίνειν ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· Ἰσραὴλ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· Καὶ ἐποίμανεν αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς
συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡδήγησεν αὐτούς.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οη

Ὁ θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομί-
αν σου· ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Ἔθεντο ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο
τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. Τὰς σάρκας τῶν ὁσί-
ων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα
αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ· κύκλῳ ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ

ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε. Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν

τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡ-
μῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κέ. Ἡμεῖς δὲ
λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου. Ἀνθομο-
λογησόμεθά σοι ὁ θς εἰς τὸν αἰῶνα. εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
αἴνεσίν σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων,
μαρτύριον τῷ ἀσάφ. ψαλμὸς
ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου. οθ'

Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ πρόσχες ὁ ὁδη-
γῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν ἰωσήφ. Ὁ κα-
θήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι. ἐναν-
τίον ἐφραὶμ καὶ βενιαμὶν καὶ μανασσῆ. Ἐξέ-
γειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶ-
σαι ἡμᾶς. Ὁ θς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. Κε ὁ θς
τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προ-

εὐχὴν τῶν δούλων σου. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρ-
τον δακρύων. καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυ-
σιν ἐν μέτρῳ. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς
γείτοσιν ἡμῶν. καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρι-
σαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡ-
μᾶς. καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθη-
σόμεθα. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας. ἐ-
ξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.
Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς. καὶ κατεφύ-
τευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν
γῆν. ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς. Καὶ αἱ ἀνα-
δενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ. Ἐξέ-
τεινε τὰ κλήματα αὐτῆς, ἕως θαλάσσης, καὶ
ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυ-
γῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν
ὁδόν. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ. καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων ἐπίστρεψον δή. καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε. Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη. ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾽ ἄνδρα δεξιᾶς σου. καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ. ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ

ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σω-

θησόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς ᾠδὴ τῷ ἀσάφ. π΄

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν. ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον. ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ ἰσραὴλ ἐστί. καὶ κρίμα τῷ θεῷ ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν

τῷ ἰωσὴφ

τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν
ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.
ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ.
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.
Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε.
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος.
Διάψαλμα. Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντι-
λογίας. Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρο-
μαί σοι. Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν
σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλ-
λοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ
πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς
φωνῆς μου. καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύμα-
τα τῶν καρδιῶν αὐτῶν. πορεύσονται ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου
Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη. ἐν τῷ μηδε-
νὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα. Καὶ ἐ-
πὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν

τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐ-
τῷ· καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ·
καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρ-
τασεν αὐτούς.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. πα'

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν μέσῳ
δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Ἕως πότε κρίνε-
τε ἀδικίαν· καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμ-
βάνετε. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ· ταπει-
νὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένη-
τα καὶ πτωχόν· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσα-
σθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκό-
τει διαπορεύονται. Σαλευθήτωσαν πάντα
τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ
υἱοὶ ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πί-
πτετε. Ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι σὺ

κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ὠιδὴ ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ. πβ΄

Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην· καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό· κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. Τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμαηλῖται. Μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί. Γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ. Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον. Καὶ γὰρ καὶ ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν· ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ. Διάψαλμα. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ τῷ σισάρᾳ· ὡς τῷ ἰαβεὶμ ἐν τῷ χει

μάῤῥῳ κισσῶν. ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδώρ.
ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θοῦ τοὺς ἄρ-
χοντας αὐτῶν ὡς τὸν ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ ζεβεε
καὶ σαλμανᾶν πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐ-
τῶν. Οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν ἑαυ-
τοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ. Ὁ θεός μου θοῦ αὐ-
τοὺς ὡς τροχὸν. ὡς καλάμην κατὰ πρόσω-
πον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυ-
μόν. ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη. Οὕτως
καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου.
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.
Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας.
καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κέ. Αἰσχυνθήτω-
σαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος. καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθω-
σαν. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι
κύριος. σὺ μόνος ὕψι-
στος ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν
γῆν.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε
τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλεί-
πει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρ-
δία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν
ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν,
καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία
ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνά-
μεων. ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι
οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων, αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.
Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ πα-
ρὰ σοί. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθε-
το. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος. εἰς τὸν
τόπον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομο-
θετῶν. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύνα-
μιν. ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριε ὁ θεὸς

BIBLIO … UNIVERSITARIA

τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ. Διάψαλμα. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πδʹ

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυ-

μοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.
καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ᾿ ἡμῶν. Μὴ
εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν
ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ θς, σὺ ἐπι-
στρέψας ζωώσεις ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου εὐφραν-
θήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν κε τὸ ἔλεός σου.
καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λα-
λήσει ἐν ἐμοὶ κς ὁ θς. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐ-
τοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐ-
π᾿ αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ. τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν
ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντη-
σαν. δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλή-
θεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε. καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ κς δώσει χρηστότητα.
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιο-
σύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται. καὶ θήσει
εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα. κάθισμα. ιά

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου· καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε. Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σύ. καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ πορεύσομαι

σομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· Ἐυφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ· καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου· καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν· καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. πϛ

ΘΕμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. Ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σι-

ὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰακώβ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ
θεοῦ. Μνησθήσομαι ῥαὰβ, καὶ βαβυλῶνος τοῖς
γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος
καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων. οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐ-
τῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. Κύριος
διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν. καὶ ἀρχόντων τού-
των τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομέ-
νων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ᾨδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑ-
πὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως αἱ-
μὰν τῷ ἰσραηλίτῃ. πζ'

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκρα-
ξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώ-
πιόν σου ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου
καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην με-

τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενή-
θην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος. ἐν νεκροῖς ἐλεύθε-
ρος. Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ
ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτά-
τῳ. ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐ-
μὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου. καὶ πάντας τοὺς με-
τεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ. ἔθεντό
με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξε-
πορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτω-
χείας. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κέ ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν. διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ
τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀνα-
στήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσε-
ταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀ-
λήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται
ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου. καὶ ἡ δικαι-
οσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; Κἀγὼ
πρὸς σὲ κέ ἐκέκραξα. καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή

μου προφθάσει σε. ἵνα τί κε ἀπωθῇ τὴν ψυ-
χήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐ-
μοῦ. πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότη-
τός μου. ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπο-
ρήθην. ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου. οἱ φοβε-
ρισμοί σου ἐξετάραξάν με. ἐκύκλωσάν με ὡ-
σεὶ ὕδωρ. ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅ-
μα. ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ
τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα,

Συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ. πή

Τὰ ἐλέη σου κε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι. εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλή-
θειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. ὅτι εἶπας εἰς
τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται. ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διε-
θέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὤμοσα
δαδ τῷ δούλῳ μου. ἕως τοῦ αἰῶνος. ἑτοι-
μάσω τὸ σπέρμα σου. καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενε-

καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ, ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ. Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι. δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς, σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον. ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου, διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ. τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται

πρὸ προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώ-
σκων ἀλαλαγμόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προ-
σώπου σου πορεύσονται. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι καύχημα
τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ. καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ κυρίου
ἡ ἀντίληψις. καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως
ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου.
καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν. ὕψω-
σα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον δαυῒδ τὸν δοῦ-
λόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ
χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ. καὶ ὁ βραχίων
μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς
ἐν αὐτῷ. καὶ υἱὸς ἀνομίας, οὐ προσθήσει τοῦ κα-
κῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν
τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου
μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται
τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖ-

ρα αὐτοῦ· καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐ-
τὸς ἐπικαλέσεταί με πατήρ μου εἶ σύ· θεός μου
καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κἀγὼ πρωτό-
τοκον θήσομαι αὐτόν· ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βα-
σιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐ-
τῷ τὸ ἔλεός μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ· καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὸν νόμον μου· καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶ-
σιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσουσι·
καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέ-
ψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἐν μά-
στιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ δι-
ασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀ-
ληθείᾳ μου. Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθή-
κην μου· καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, οὐ
μὴ ἀθετήσω. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου,
εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος ἐναντίον μου. Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατης

τισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας· ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. Διήρπαξον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν· ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν· εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν· τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ· κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἕως πότε κύριε ἀποστρέφεις εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου. Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον· ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου. Διάψαλμα.

Π οὔ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κε̄. ἃ ὤμο-
σας τῷ Δαδ̄ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Μ νήσθητι
κε̄ τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου. οὗ ὑπέσχον ἐν
τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Ο̂ υ ὠνείδι-
σαν οἱ ἐχθροί σου κε̄. οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγ-
μα τοῦ χ̄υ σου. Ε ὐλογητὸς κς̄ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. γένοιτο γένοιτο. Δόξα.

Π ροσευχὴ μωυσῆ ἀνθρώπου θῦ. πθ'

Κ ύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Π ρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ
πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. καὶ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μ ὴ ἀποστρέ-
ψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν. καὶ εἶπας, ἐπιστρέ-
ψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅ τι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου κε̄. ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε. καὶ
φυλακὴ ἐν νυκτί. Τ ὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν
ἔτη ἔσονται. τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι. τὸ πρωῒ
ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι. Τ ὸ ἑσπέρας ἀποπέ-

σοι. σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον. καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη. καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι. καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε. καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε. καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού-

λούς σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυ
ρίου θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὸ ἔργον τῶν χει
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυῒδ ἀνεπίγραφος παρ' ἑ-
βραίοις. ϟ'

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. ἐν
σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυ
γή μου. ὁ θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐ-
τὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ
λόγου ταραχώδους. ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐ-
τοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐ-
τοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ. Ἀπὸ
βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος, ἐν
σκότει διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος,

καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς. καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου. πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις. καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ κε̄ ἡ ἐλπίς μου. τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά. καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ. τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ. καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει. Ἐξελοῦμαι αὐτόν. καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν. καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα, κάθισμα. ιβʹ

Ψαλμὸς

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. ϟα΄

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον. καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. καὶ ὑψωθήσεται ὡς μο-

νοκέρωτος τὸ κέρας μου· καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου· ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐθὴς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ. ϟβ'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐ-

ῶν. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ τετράδι σαββάτου. ϟγʹ

Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος. θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε. ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται. Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν. λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Τὸν λαόν σου κύριε, ἐταπείνωσαν. καὶ τὴν κληρονομίαν σου, ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὀρφανὸν, ἀπέκτειναν. καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος. οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ. Σύνετε δὴ ἄ-

φρονήσατε ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὲ φρονή-
σατε. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλά-
σας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύ-
ων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;
Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰ-
σὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδεύσῃς
κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πραΰναι
αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρ-
τωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλεί-
ψει. Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν
καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρ-
δίᾳ. Διάψαλμα. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ
πονηρευομένοις. ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι
ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Εἰ μὴ ὅ-
τι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ
ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς
μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ πα-
ρακλήσεις σου, εὔφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ

συμπροσέστω

συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κό-
πον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν
δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.
Καὶ ἐγένετό μοι κς, εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ θς μου
εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐ-
τοῖς κς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πο-
νηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ αὐτοὺς κς ὁ θς. Δόξα.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϞΔ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κῷ, ἀλα-
λάξωμεν τῷ θῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.
Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομο-
λογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐ-
τῷ. Ὅτι θς μέγας κς, καὶ βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ
πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν.
Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐ-
τήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ. καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ. καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη. προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. Καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου. εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ᾨδὴ τῷ Δαυὶδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. 95

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ᾄσατε τῷ

κῷ πᾶσα ἡ γῆ. Ἄσατε τῷ κῷ. εὐλογήσατε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέ-
ρας, τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ὅτι μέγας κς̄
καὶ αἰνετὸς σφόδρα. φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάν-
τας τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐ-
θνῶν, δαιμόνια. ὁ δὲ κς̄ τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης, ἐνώπιον αὐτοῦ.
ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια, ἐν τῷ ἁγιά-
σματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ κῷ αἱ πα-
τριαὶ τῶν ἐθνῶν. ἐνέγκατε τῷ κῷ δόξαν καὶ
τιμήν. Ἐνέγκατε τῷ κῷ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ. ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τῷ κῷ
ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. σαλευθήτω ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Εἴπατε ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὅτι κς̄ ἐβασίλευσε. καὶ γὰρ κατώρθω-
σε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανθήτω-
σαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. σαλευθή-

τω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Χαρήσονται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυ-
μοῦ. Ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται· ὅτι ἔρχε-
ται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυῒδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίστατο.
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. 95

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· εὐ-
φρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέ-
λη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ
κρίμα, κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐ-
νώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύ-
κλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἔφαναν αἱ ἀστρα-
παὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε καὶ ἐσαλεύθη
ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προ-
σώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.
Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

ς εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
ζ Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
γλυπτοῖς. οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
αὐτοῦ. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη σιών. καὶ ἠγαλ-
λιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας. ἕνεκεν
τῶν κριμάτων σου κύριε. Ὅτι σὺ κύριε ὕψιστος ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον,
μισεῖτε πονηρά. φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς
τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται
αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δί-
καιοι ἐν τῷ κυρίῳ. καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ϟζʹ

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ὅτι θαυ-
μαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ

δεξιὰ αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ἐναντίον τῶν
ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ ἰακώβ.
καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσραήλ. Εἴδο-
σαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα
ἡ γῆ. ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ. ἐν κιθάρᾳ καὶ
φωνῇ ψαλμοῦ. ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς. καὶ φω-
νῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐ-
νώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου. Σαλευθήτω ἡ θά-
λασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ οἰκουμένη
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Πο-
ταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ὄρη
ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι
ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύ-
νῃ. καὶ
λαοὺς ἐν εὐθύ
τητι:~

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθή-
τω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας· καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ
πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν καὶ ἅ-
γιόν ἐστι. καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ
ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην
ἐν Ἰακὼβ, σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱε-
ρεῦσιν αὐτοῦ· καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον
καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης
ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδω-
κεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ θεός,
σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα

τὰ προστάγματα αὐτοῦ. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐ-
τοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἐξομολόγησιν. ϟθ'

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. δουλεύ-
σατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. γνῶτε ὅτι κύριος
αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ
οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νο-
μῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕ-
μνοις. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ. ὅτι χρηστὸς κύριος. εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρ'

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε. ψαλῶ
καὶ συνήσω

καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με.
Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέ-
σῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλ-
μῶν μου, πρᾶγμα παράνομον. ποιοῦντας πα-
ραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία
σκαμβή. ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγί-
νωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφά-
νῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ
συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πι-
στοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐ-
μοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι
ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας
μου, ποιῶν ὑπερηφανίαν. Λαλῶν ἄδικα,
οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς τῆς γῆς. Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πό-
λεως κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀ-
νομίαν.

Δόξα. κάθισμα.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον
κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ
κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέ-
ρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. Ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν
μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι
μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγη-
σαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρ-
δία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρ-
τον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλή-
θη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πε-
λεκᾶνι ἐρημικῷ· ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ
ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρου-
θίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦν-
τές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ

ἄρτον ἔφαγον· καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών· ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου, τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών· καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων· τοῦ λῦ-

σιν τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Τοῦ ἀ-
ναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ τὴν αἴνε-
σιν αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυνα-
χθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ βασιλεῖς τοῦ δου-
λεύειν τῷ κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος
αὐτοῦ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου, ἀνάγ-
γειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμε-
ρῶν μου. ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ᾽ ἀρ-
χὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας. καὶ ἔργα τῶν
χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται
σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον πα-
λαιωθήσονται. καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις
αὐτούς καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ,
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν
δούλων σου κατασκηνώσουσι. καὶ τὸ σπέρμα
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρβʹ

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα

τὰ ἐντός

τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐ
λόγει ἡ ψυχή μου τὸν κῦ, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐιλα
τεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου· τὸν ἰώμε-
νον πάσας τὰς νόσους σου, Τὸν λυτρούμενον ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωήν σου· τὸν στεφανοῦντά σε ἐν
ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν
ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσε
ται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύ-
νας ὁ κς καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωυσῇ, τοῖς υἱ
οῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρ-
μων καὶ ἐλεήμων ὁ κς, μακρόθυμος καὶ πο
λυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς
τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡ
μῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕ-
ψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κς τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,

ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, οἰκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν· ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα

τῷ φόβῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτεί-
ας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστά-
σεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Κύριε ὁ θε-
ός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομο-
λόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω. Ἀνα-
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. ἐκτείνων τὸν οὐ-
ρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπε-
ρῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐ-
τοῦ. Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. ὁ ποι-
ῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θε-
μελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς. οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος
ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ὀ-
ρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς
σου φεύξονται. ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσου-
σιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πε-

δία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅρι-
ον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν· ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐ-
τὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώ-
σει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Πο-
τίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρ-
ποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξα-
νατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι· καὶ χλόην τῇ
δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ
τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱ-
λαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρ-
δίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου· αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐ-
φύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις· πέτρα καταφυγὴ τοῖς
λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥ-

λιος ἔγνω

λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ
ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ
ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐ-
τοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν· καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ
τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμε-
γαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐ-
ποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος.
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται.
δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τρο-
φὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. δόντος σου αὐτοῖς, συλ-
λέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμ-
παντα πλησθήσονται χρηστότητος. ἀποστρέ-
ψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψου-

σι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Δόξα.

Ἀλληλούια. ρδ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ

αὐτοῦ. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν
κύριον. Ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε. Ζη-
τήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. μνή-
σθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. Τὰ
τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος
αὐτοῦ. Σπέρμα ἀβραάμ, δοῦλοι αὐτοῦ. υἱοὶ
ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.
ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. λόγου οὗ ἐνετεί-
λατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὃν διέθετο τῷ ἀβραὰ-
μ. καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ. Καὶ ἔστη-
σεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα. καὶ τῷ ἰσρα-
ὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων, σοὶ δώσω τὴν
γῆν χανάαν. σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς. ὀλιγο-
στοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθον ἐξ
ἔθνους εἰς ἔθνος. καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕ-
τερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐ-
τούς. καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἅπτε-
σθε τῶν χριστῶν μου. καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου

ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Δόξα. Κάθισμα. ιδʹ

Ἀλληλούϊα. ρε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ. Μακάριοι οἱ

φυλάσσοντες κρίσιν· καὶ ποιοῦντες δικαιοσύ
νην ἐν παντὶ καιρῷ· Μνήσθητι ἡμῶν κε ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότη
τι τῶν ἐκλεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαινεῖσθαι με
τὰ τῆς κληρονομίας σου· Ἡμάρτομεν με-
τὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἠνομήσαμεν· ἠδικήσα-
μεν· Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ οὐ συνῆ
καν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλή
θους τοῦ ἐλέους σου· Καὶ παρεπίκραναν ἀ-
ναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ ἔ-
σωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ ἐπε
τίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων· Καὶ
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· Ἐκά-
λυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν
οὐχ ὑπελείφθη· Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ

ἤνεσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν ἐπελά-
θοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου-
λὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν
τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἐξαπέ-
στειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ
παρώργισαν τὸν μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου. Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κα-
τέπιε δαθάν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγω-
γὴν ἀβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτω-
λούς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ· καὶ προσε-
κύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρ-
τον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς. τοῦ
ποιήσαντος μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ. Θαυμα-
στὰ ἐν γῇ χάμ· φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. εἰ μὴ μωϋ-
σῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπι-
ον αὐτοῦ· τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ· τοῦ μὴ
ἐξολοθρεῦσαι

ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπι-
θυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν·
οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ
σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορ-
πίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθη-
σαν τῷ Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.
Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν
ἡ θραῦσις. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ πα-
ρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ
ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς. Ὅτι παρεπί-
κραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς
χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη
ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι
καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἐδούλευσαν

τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς
σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ
ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυ-
γατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς χανααν.
Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι· καὶ ἐ-
μιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. Καὶ ἐπόρνευσαν
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη
θυμῷ κς ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐβδελύξατο
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐ-
τοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν
οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς
οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς
χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς·
αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐ-
τῶν. Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐ-
τῶν. Καὶ εἶδε κς ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· ἐν τῷ
αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνή-
σθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ
τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς

εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ. τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός γένοιτο γένοιτο. Δόξα,

Ἀλληλούϊα. ρϛ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου. οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς. ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης. ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον. πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐ-

ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα

πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ
ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ
ἐκέκραξαν πρὸς κν̄ ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ-
τούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐ-
τούς. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσα-
το αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν δια-
φθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κῷ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνῶν. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν
αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θά-
λασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδα-
σι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κῡ, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε, καὶ ἔστη
πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύμα-
τα αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ
καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. Ἡ ψυχὴ αὐ-
τῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύ-
θησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν
κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κν̄ ἐν τῷ

θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἐξήγα-
γεν αὐτούς. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι καὶ
ἔστη εἰς αὔραν· καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐ-
τῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν· καὶ
ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος
αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτω-
σαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον· καὶ
διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφό-
ρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούν-
των ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδά-
των· καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας· καὶ συνε-
στήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν
ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας· καὶ ἐποίη-
σαν καρπὸν γενήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐ-
τούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτή-
νη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ

ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξε-
χύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας αὐτῶν. Καὶ ἐπλά-
νησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐβοή-
θησε πένητι ἐκ πτωχείας. καὶ ἔθετο ὡς πρό-
βατα πατριάς. Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθή-
σονται. καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐ-
τῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα. καὶ συ-
νήσουσι τὰ ἐλέη κυρίου. Δόξα.

ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ. ρζ'

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἑτοίμη ἡ
καρδία μου. ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ
δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι
ψαλτήριον καὶ κιθάρα. ἐξεγερθήσομαι ὄρ-
θρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε. ψαλῶ
σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλε-
ός σου. καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώ-
θητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί

τοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσο-
μαι καὶ διαμεριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν
σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι γαλαάδ· καὶ
ἐμός ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐφραὶμ ἀντίληψις
τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου· μω-
ὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν ἰδου-
μαίαν ἐπεκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλό-
φυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πό-
λιν περιοχῆς· ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδου-
μαίας. Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ
οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία
σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν
δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ρή

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπή-
σῃς. ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα
δολίου ἐ

δολίου ἐπ᾽ ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ᾽ ἐμοῦ
γλώσσῃ δολίᾳ. καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν
με. καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀ-
γαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με. ἐγὼ δὲ προσηυχό-
μην. Καὶ ἔθεντο κατ᾽ ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν. καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κα-
τάστησον ἐπ᾽ αὐτὸν ἁμαρτωλόν. καὶ διάβολος
στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐ-
τόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος. καὶ ἡ προσευ-
χὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτω-
σαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι. καὶ τὴν ἐπισκο-
πὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐπαιτησάτωσαν. ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάν-
τα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ. καὶ διαρπασάτωσαν
ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξά-
τω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ. μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρ-
μων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ

τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν. ἐν γενεᾷ μιᾷ
ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη
ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου. καὶ
ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη.
Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός. καὶ
ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος. καὶ κα-
τεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν. καὶ
κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ. καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱ-
μάτιον. καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγ-
κατα αὐτοῦ. καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις
αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἱμάτιον ὃ περι-
βάλλεται. καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περι-
ζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόν-
των με παρὰ κυρίου. καὶ τῶν λαλούντων πονη-
ρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ κύριε κύριε ποί-
ησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ὅτι χρη-

τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐν τός μου. Ὡσεὶ σκιὰν ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην. ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας· καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον. Καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς. εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου· καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη· καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις. Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος· τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Δόξα. Κάθισμα. ιε'

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ρθ'

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι· πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ἀλληλούϊα. ρι'

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ

μου· ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου· ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ, ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

αἰῶνος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον· ἐν
ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐ-
θέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκό-
τει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώ-
νιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθή-
σεται. Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐ-
στήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇ· ἕως οὗ ἐ-
πίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδω-
κε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψω-
θήσεται ἐν δόξῃ. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθή-
σεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·

Ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριβ΄

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος. ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν. καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων. μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ. μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ἀλληλούϊα. ριγ΄

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη

ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί. καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες. καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί. καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Ἀπὸ προσώπου κῦ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἀπὸ προσώπου τοῦ θῦ ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων. καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν κε, μὴ ἡμῖν. ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν. Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θς αὐτῶν. Ὁ δὲ θς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον. ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται. ῥῖνας ἔχουσι, καὶ

οὐκ ὀσφραν

οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν. οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά. καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον. βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον. βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον. βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. εὐλόγησε τὸν οἶκον ἰσραήλ. εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον. τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς. ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ. τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε. οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον. ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:~

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε. ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων· καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ
ζώντων.
Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριε'

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός· ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλούϊα. ρις'

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαιν-

νέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραται-
ώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ
κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα. ριζ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπά-
τω δὴ οἶκος ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρὼν.
ὅτι ἀγαθὸς. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐκ θλίψεως ἐπικαλεσάμην τὸν κύριον. καὶ ἐπή-
κουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς,
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς
μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναι
ἐπ᾽ ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλ-
πίζειν ἐπ᾽ ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με.

σάν με. καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ
μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀ-
κάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐ-
τούς. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος
ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου
ὁ κύριος. καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλ-
λιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.
Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. δεξιὰ κυρίου ὕψω-
σέ με. Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. οὐκ ἀπο-
θανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι. καὶ διηγήσομαι τὰ ἔρ-
γα κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ
θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύ-
λας δικαιοσύνης. εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομο-
λογήσομαι τῷ κυρίῳ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δί-
καιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσο-
μαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς
σωτηρίαν. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομοῦντες. οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν

γωνίας. Παρὰ κῦ ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κς, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὦ κε σῶσον δή, ὦ κε εὐόδωσον δή. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῦ. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κῦ. Θς κς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Θς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· θς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα. Κάθισμα ιϛ'

Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κῦ. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν

ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξα-
σθαι σφόδρα. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁ-
δοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέ-
ναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ
δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλί-
πῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτε-
ρος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λό-
γους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε. μὴ
ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρ-
τω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάν-
τα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλού-
τῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανο-
ήσω τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου

μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυ-
λάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς
ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμά-
σια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν
τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς ἐντολάς
σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμη-
σας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλί-
νοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περίελε ἀπ᾽ ἐ-
μοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά
σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες
καὶ κατ᾽ ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠ-
δολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ
μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβου-
λίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη
τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον
σου. Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὁδὸν δικαι-
ωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν

τοῖς θαυ

τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκη-
δίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδι-
κίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν
με. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά
σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυ-
ρίοις σου κέ, μή με καταισχύνῃς. Ὁδὸν ἐντο-
λῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρ-
δίαν μου. Νομοθέτησόν με κέ τὴν ὁδὸν τῶν δι-
καιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαν-
τός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου,
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδή-
γησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐ-
τὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπό-
στρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν μα-
ταιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στῆσον τῷ
δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι
τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμη-
σα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ζησόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ
σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλῃς
ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.
Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἃς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ παρε-

κλήθην. Ἀθυμία κατέσχέ με ἀπὸ ἁμαρ-
τωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον
σου. Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου,
ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ
ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
Αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα. Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλά-
ξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Δι-
ελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πό-
δας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ
ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς
σου. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκη-
σάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Με-
σονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος
ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν
φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέ-
ους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ

δούλου σου. κε κατὰ τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα. διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ κε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

ΔΧ ΟΧ ΞΧ ια.

Στοῖχος. ι'

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με. συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς

ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με. Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιω-

κόντων με κρίσιν. Διηγήσαντό μοι παράνο-
μοι ἀδολεσχίας· ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κε.
Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως κα-
τεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. παρὰ βραχὺ συ-
νετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέ-
λιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου
ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στό-
ματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κε ὁ λόγος σου δια-
μένει ἐν τῷ οὐρανῷ. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλή-
θειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμ-
παντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέ-
τη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπει-
νώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι
τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
Σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαι-
ώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμει-
ναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με. τὰ μαρ-
τύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶ-
δον πέρας. πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

πῶς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν μελέτη μου εἶναι. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου
ἐσόφισές με πλιὸ ἐν τῇ ἐντολῇ σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να ἐμένα εἶναι. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκον-
τάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέ-
τη μου εἶναι. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅ-
τι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης
ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅ-
πως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν
κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτη-
σάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λό-
γιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα. διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶ-
σαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νό-
μος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὤμοσα καὶ
ἔστησα τοῦ φυλάξαι τὰ κρίματα τῆς δικαι-
οσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆ-
σόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόμα-
τός μου, εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδα-
ξόν με. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παν-

τὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεν-
το ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντο-
λῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ
μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα
τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἔκλινα τὴν καρδί-
αν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς
τὸν αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμί-
σησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου
καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ πονηρευό-
μενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.
Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ
μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω
ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξου-
δένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ
τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμη-
μα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάν-
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπη-
σα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
βου σου

βου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμά-
των σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκο-
φαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον
τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δού-
λου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με
καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποι-
ῆσαι τῷ κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ
τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυ-
σίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας
τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν
ἀδικίας ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά
σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνε-
τιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυ-
σα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα·

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερός εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαι-

σύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος
σου ἀλήθεια. Θλίψις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με,
αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ
μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ
ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπά-
κουσόν μου κε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρ-
τύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκρα-
ξα· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθα-
σαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν
τὰ λόγιά σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κε
κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν
με. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀ-
νομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθη-
σαν. Ἐγγὺς εἶ κε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀ-
λήθεια. Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυ-
ρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐ-
τά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ-
με, ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λό-

γόν σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύ-
ριά σου· ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κέ.
Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κέ· κατὰ τὸ
λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίω-
μά μου ἐνώπιόν σου κέ· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦ-
σαί με. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν
διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαι-
το ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
τολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ
σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κέ· καὶ ὁ νόμος
σου μελέτη μού ἐστι. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ
αἰνέσει σε· καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτη-
σον τὸν δοῦλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην. Δόξα. κάθισμα. ιζ'

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθ'

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα
καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν

μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης
δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκο-
νημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κα-
τεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων κηδάρ.
πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μι-
σούντων τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν
ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ΄

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅ-
θεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου πα-
ρὰ κῦ τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου. μηδὲ νυστάξῃ
ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ
φυλάσσων τὸν ἰσραήλ. Κς φυλάξει σε. κς σκέ-
πη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλι-
ος οὐ συγκαύσει σε. οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
Κς φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ. φυλά-

τὴν ψυχήν σου ὁ κς. Κς φυλάξει τὴν εἴ-
σοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου. ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶ-
κον κυ πορευσόμεθα. Ε ἑστῶτες ἦσαν οἱ
πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουσαλήμ.
ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις. ἧς ἡ με-
τοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ε ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν
αἱ φυλαί. φυλαὶ κυ μαρτύριον τῷ ἰσραήλ.
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυ. ὅτι
ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν. θρόνοι ἐπὶ οἶκον
δαδ. Ε ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἱερου-
σαλήμ. καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γ γενέ-
σθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία,
ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ε ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν
μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ
σοῦ. Ε ἕνεκα τοῦ οἴκου κυ τοῦ θυ ἡμῶν ἐξεζή-
τησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβ'

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγ'

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς

σεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστα-
τον. Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρου-
θίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.
Ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.
Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιήσαν-
τος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Δόξα.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος σιών.
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοι-
κῶν ἱερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος
κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν
ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων.
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομί-
αις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς

τὰς στραγγαλιάς· ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκέ

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν σιών· ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν· ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ἐὰν μὴ κς οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ κς φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυ υἱοί. ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ. οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. Ὀ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κν. οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.
Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται. ἡ γυνή σου
ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς
οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύ-
κλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθή-
σεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κν̄. Εὐλο-
γήσαι σε κς̄ ἐκ σιών. Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἱερου-
σαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ
ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ
τὸν ἰσραήλ.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκη'

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότη-
τός μου. εἰπάτω δὴ ἰσραήλ. Πλεονά-
κις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. καὶ γὰρ
οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκται-
νον οἱ ἁμαρτωλοί. ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν. Κς̄ δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρ-
τωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτω-
σαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων· ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων· καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου. Δόξα.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ'

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε· κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται, ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΚΕ οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου· οὐδὲ ἐμε-
τεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐ-
πορεύθην ἐν μεγάλοις· οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑ-
πὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψω-
σα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμέ-
νον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. ὡς ἀνταποδώ-
σεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΜΝήσθητι κύριε τοῦ δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πρα-
ότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ ηὔ-
ξατο τῷ θεῷ ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκή-
νωμα οἴκου μου. εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρω-
μνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν

τοῖς κροτάφοις μου, Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ
κυρίῳ· σκήνωμα τῷ θεῷ ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν
αὐτὴν ἐν εὐφραθᾷ· εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδί
οις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώ
ματα αὐτοῦ. Προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον
οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς
τὴν ἀνάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγι
άσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην· καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε κύριος τῷ
Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου· καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα
ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος
καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν
σιών· ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θή

ραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβʹ

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα· τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγʹ

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυ.

κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας
ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Εὐ-
λογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. Δόξα. Κάθισμα. ιη'

Ἀλληλούια. ρλδ'

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος. ψά-
λατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν. Ὅτι
τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραὴλ εἰς
περιουσιασμὸν ἑαυτοῦ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅ-
τι μέγας ὁ κύριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας
τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ
ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέ-
λας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίη-
σεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου. ἀπὸ

που ἕως κτήνους. ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε. ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά. καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων. καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασάν. καὶ πάσας τὰς βασιλείας χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν. κληρονομίαν ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται. οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά. καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἶκος ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἶκος λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἱ

φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον. Εὐλο-
γητὸς κύριος ἐν σιὼν ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλούια. ρλε'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομο-
λογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων. ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι
θαυμάσια μεγάλα μόνῳ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν
συνέσει. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶ-
τα μεγάλα μόνῳ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας.
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελή-
νην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός.
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατά-
ξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν.

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξα-
γαγόντι τὸν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θά-
λασσαν εἰς διαιρέσεις. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ διὰ μέσου
αὐτῆς. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐκτινάξαντι φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀπο-
κτείναντι βασιλεῖς κραταιούς. ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀ-
μορραίων. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς βασάν. ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν
κληρονομίαν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κληρονομίαν

Κληρονομίαν ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ δαυὶδ διὰ ἱερεμίου. ρλϛ'

Ἐπὶ τὸν ποταμὸν βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν σιών. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προα-
νατάξωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς
εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν ἐδὼμ
τὴν ἡμέραν ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων ἐκ-
κενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
Θυγάτηρ βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος. Μα-
κάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδω-
μά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος
ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς
τὴν πέτραν. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυῒδ ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρλζʹ

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου. καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.
Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόμα-
τός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. καὶ
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου. ἐπὶ τῷ ἐ-
λέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Ὅτι ἐμεγάλυνας
ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ

ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πο-
λυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξο-
μολογησάσθωσάν σοι Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς. ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός σου. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς Κυρίου.
ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορᾷ. καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν
γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζή-
σεις με. Ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖ-
ράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταπο-
δώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶ-
να. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς Ζαχα-
ρίου ἐν τῇ διασπορᾷ. ρλή

Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με. Σὺ ἔγνως
τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου. Σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.
Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξι-

χνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖ-
δες. ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ
κε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα.
Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά
σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ. ἐκρα
ταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ πο-
ρευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προ
σώπου σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐ
ρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ. ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πά
ρει. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κα
τ᾽ ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς
θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με,
καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου. Καὶ εἶπα ἄρα σκό
τος καταπατήσει με. καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν
τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται
ἀπὸ σοῦ. καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται.
Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου. ἀντελάβου μου
ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅ
τι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης. Θαυμάσια τὰ
ἔργα σου

ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ
ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν
κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτά-
τοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γρα-
φήσονται. Ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς
ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι
σου ὁ θεός· λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐ-
τῶν. Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμ-
μον πληθυνθήσονται. Ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰ-
μὶ μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς
ὁ θεός. Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.
Ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμούς. Λήψονται εἰς
ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μι-
σοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς
σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐ-
τούς· εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με
ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου. Ἔτασόν με, καὶ
γνῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνο-
μίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ρλθ'

Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου, ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα. Φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου· ἔκρυψαν ὑπερήφανοί μοι παγίδα μοι. Διάψαλμα. Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου· ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου· ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ. Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Διάψαλμα.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν. κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν, καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ᾿ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί. καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνδρα ἄδικον, κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου. καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. ρμ'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή. Θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου. καὶ θύραν περιο-

χῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν
καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας. τοῦ προφα-
σίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀν-
θρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ
συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύ-
σει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ
ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν. κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κρι-
ταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι
ἡδύνθησαν, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς
γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅ-
δην. Ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου. ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι.
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀ-
νομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ
αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί. κατὰ
μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως
ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμα'

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου· καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε. εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου· μερίς μου ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβʹ

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου. ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος. καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου.
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν
ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. κύριε πρὸς σὲ κατέ-
φυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁ-
δηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι
ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δόξα κάθισμα. ιθ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυῒδ πρὸς τὸν Γολιάθ. ρμγ'

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου. Ὁ διδάσκων
τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν. τοὺς δακτύ-
λους μου εἰς πόλεμον. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου.
ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. ὑπερασπιστής μου καὶ

ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα. Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι. ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. Ἄστραψον ἀστραπὴν, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς. ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους. ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι. ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι. τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεό-

τητι αὐ-

τητι αὐτῶν. αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλω-
πισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα
ναοῦ. Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμε-
να ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν
πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐ-
τῶν. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἔστι κατά-
πτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ
ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν
λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ
θεὸς αὐτοῦ.

Αἴνεσις τῷ Δαυίδ. ρμδʹ

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ
εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ
ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ
ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύ
νης σου λαλήσουσι· καὶ τὰ θαυμάσιά σου διη
γήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου
ἐροῦσι· καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξε
ρεύξονται· καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιά
σονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος· μακρό
θυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς κύριος τοῖς σύμ
πασι· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάν
τα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτω-
σάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι· καὶ
τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου·
καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασι
λείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάν-
των τῶν αἰώνων· καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γε
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις
αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας.

καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.
Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοί-
γεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶ-
ον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸμ ἐν ἀληθείᾳ.
Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸμ ποιήσει· καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐ-
τούς. Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύ-
σει. Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐ-
λογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ,
εἰς τὸμ αἰῶνα καὶ εἰς τὸμ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα.

Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμε

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον ἐν τῇ
ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ᾿ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων,
οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,
καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλ-
πὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαν-
τα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν
αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις. Δι-
δόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδη-
μένους. Κύριος σοφοῖ τυφλούς. Κύριος ἀνορθοῖ κατερ-
ραγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει
τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀνα-
λήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. ρμϛ

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός.
Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. Οἰκο-
δομῶν Ἱε-

δομῶν ἱερουσαλὴμ ὁ κς· τὰς διασπορὰς τοῦ ἰσραὴλ ἐπισυνάξει· Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν· Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων· καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν· Μέγας ὁ κς ἡμῶν· καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός· Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κς· ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς· Ἐξάρξατε τῷ κῶ ἐν ἐξομολογήσει· ψάλατε τῷ θῶ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον· καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν· καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν· Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει· οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ· Εὐδοκεῖ κς ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐπαίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου· εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον· ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ, τίς ὑποστήσεται. Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ ἰακώβ· δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ ἰσραήλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ΔΧ ὁ Χ ΞΧ

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶ-
σαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος
καὶ σελήνη. αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ
τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτω-
σαν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν.
αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐ-
τὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πρόσ-
ταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ
τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλα-
ζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποι-
οῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βου-
νοί. ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη. ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί. ἄρχοντες

καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα κυρίου· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ· καὶ ὑψώ-
σει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

α Ἀλληλούϊα. ρμθ'

ΑΣατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφραν-
θήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ
υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐ-
τῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ,
καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆ-
σαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λα-
οῖς. Τοῦ

οις. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀλληλούια. ρνʹ

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. Δόξα. κάθισμα. κʹ

Οὗτος ψαλμὸς ἰδιόγραφος τῷ Δαβὶδ καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα

ψαλμῶν· ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.

Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον· οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ μου; αὐτὸς κύριος, αὐτὸς εἰσακούει.

Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου. Καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν· καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ἄρδην κυθείσης Φαραὼ Μωσῆς λέγει.

Ὠιδὴ Μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. α'

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους· κύριος ὄνομα αὐτῷ. ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου, κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύι. ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην. καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου· ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου. κυριεύσει ἡ χείρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε. τίς ὅμοιός σοι. δεδο-
ξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς, ἐν δόξαις ποιῶν
τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν
αὐτοὺς γῆ. ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν
λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω. Παρεκάλε-
σας τῇ ἰσχύι σου, εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. ἤκου-
σαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν. ὠδῖνες ἔλαβον, κα-
τοικοῦντας φιλιστιείμ. Τότε ἔσπευσαν ἡγε-
μόνες ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες μωαβιτῶν. ἔλα-
βεν αὐτοὺς τρόμος. ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες χαναάν. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φό-
βος καὶ τρόμος. μεγέθει βραχίονός σου ἀπολι-
θωθήτωσαν. Ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου κύριε.
ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου, οὗτος ὃν ἐκτήσω.
Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κλη-
ρονομίας σου. εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ
κατειργάσω κύριε ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές
σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶ-
να καὶ ἔτι. ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρ-
μασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν. Καὶ ἐ-

πήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς κύριος, τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Δόξα.

νόμου γραφέντος αὐτῆς ᾠδὴ Μωσέως.

Ὠδὴ μωυσέως ἐν τῷ δευτερονομίῳ. ᾠδὴ β΄

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου. ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις. Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος. Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ; ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶ-

μος. Σύνετε δὲ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη. ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ. Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ, καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ. Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν. Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς. καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς. ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν. Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων. μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ

κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων· μετὰ στέατος
νεφρῶν πυροῦ· καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελά-
κτισεν ὁ ἠγαπημένος. Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη,
ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαν-
τα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις καὶ ἐν βδελύγμα-
σιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με. Ἔθυσαν δαιμο-
νίοις καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν. καινοὶ καὶ
πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες
αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες,
καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε κύριος καὶ
ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν
καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρό-
σωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ'
ἐσχάτων. Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοὶ
οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλω-
σάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν. Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει·

ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου· καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου. Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά· καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος. Ὀδόντας θηρίων, ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων, φόβος. Νεανίσκος σὺν παρθένῳ· θηλάζων, μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Εἶπον διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι· καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἴπωσιν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή· καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα· καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας. εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς. Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν. καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας. Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς. βότρυς πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν. καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω. ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν. Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε κύριος, ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν.

Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου. Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα. Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ. Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει. Καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Δόξα.

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως·

Προσευχὴ Ἄννης μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν· μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος· καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ· κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει· ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν. Τοῦ καθίσαι αὐ-

τὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ· καὶ θρόνον δόξης κατα-
κληρονομῶν αὐτοῖς. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχο-
μένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου. Ὅτι οὐκ ἐν
ἰσχύι δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ· κύριος ἀ-
σθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος.
Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· καὶ
μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ·
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτοῦ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμε-
νος· ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον· καὶ ποι-
εῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ
ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασι-
λεῦσιν ἡμῶν· καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν ἀββακοὺμ φράσον
προσευχὴ ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου. Ὠδὴ δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
φοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν τῷ

ἐγγίζειν τὰ

ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι
τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι
τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.
Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κα-
τασκίου δασέως. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερ-
σὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰ-
σχύος αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσε-
ται λόγος· καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κα-
τὰ πόδας αὐτοῦ. Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέ-
βλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη. Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ·
ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι· πορείας αἰωνίους
αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκηνώματα αἰθι-
όπων πτοηθήσονται· καὶ σκηναὶ γῆς μαδιάμ.
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κε. μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυ-
μός σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου. Ὅτι ἐπι-
βήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου
σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆ-
πτρα λέγει κς. Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ· ὄψον

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

ταί σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς. ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται. εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου. Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν. σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς. διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου. Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει.

ἡ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ θεός μου, δύναμίς μου. καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ἡσαΐου πρόρρησις, κατὰ τὸ πλεῖον.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. Ὠιδὴ ε΄.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεός. διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής. οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων

καὶ οὐκ ᾔδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. Ζῆ
λος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον· καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰ
ρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. κύριε ἐκτὸς σοῦ
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ
μὴ ἀναστήσωσιν. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀ-
πώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθες
αὐτοῖς κακὰ κύριε. πρόσθες κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις
τῆς γῆς. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου. ἐν
θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠ
δίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι
αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγα-
πητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, κύριε ἐν γαστρὶ ἐλά
βομεν. καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν, πνεῦμα
σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πε
σούμεθα. ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ
τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί. καὶ ἐγερθήσον
ται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται

οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμιεῖά σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθοι ἡ ὀργὴ κυ.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν Ἰωνᾶς λέγων. ᾨδὴ ς΄

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κν τὸν θν μου καὶ εἰσήκουσέ μου. Ἐκ κοιλίας ᾅδου, κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοί ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον. Κἀγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου, ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου. ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς

ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ κύριε ὁ θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλεί-
πειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην.
Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν ἅ-
γιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευ-
δῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ
φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι·
ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ:

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν ἁγίων παίδων.
Πρέσβευε σὺ τῶν ἁγίων παίδων. Ὠδὴ ζ΄.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. Καὶ
πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. καὶ κρίματα
ἀληθείας ἐποίησας. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρί-
σει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν. καὶ ἠνομήσα-
μεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ. καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶ-

σι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐδὲ συνε-
τηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡ-
μῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡ-
μῖν. καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐ-
ποίησας. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐ-
χθίστων ἀποστατῶν. καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀ-
νοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη μὴ
τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ
παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ
μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀπο-
στήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν. Δι᾽ ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ. καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλά-
λησας πληθῦναι τὸ σπέρμα, αὐτῶν. ὡς τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι δέσποτα ἐσμι-
κρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐσμὲν τα-
πεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τού-

τῷ, ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὁλοκαύτωσις· οὐδὲ θυσία· οὐδὲ προσφορά· οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος. Ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ· καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων. Οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον· καὶ ἐκτελέσθω ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· καὶ φοβούμεθά σε· καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά. Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας. Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ θεὸς, καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ σὺ

διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ καὶ πίσσῃ καὶ στυππίῳ καὶ κληματίσι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα. Καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον. Καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον. Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ὧν ἦσαν νέοι.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψού-

μένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. Ὠδὴ η΄.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου, οὐρανοὶ κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος

καὶ δρόσοι· πάντα τὰ πνεύματα τὸν κν̄ ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ-
τε πῦρ, καὶ καῦμα, ψῦχος, καὶ καύσων, τὸν κν̄,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετοί, πάγοι, καὶ ψύ-
χος, τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀ-
στραπαί, καὶ νεφέλαι, τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς,
καὶ σκότος, νύκτες, καὶ ἡμέραι, τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ-
τω ἡ γῆ, ὄρη, καὶ βουνοί, πάντα τὰ φυόμενα ἐν
αὐτῇ, τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαι, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· τὰ θηρία, καὶ πάντα
τὰ κτήνη, τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνων.
εὐλογείτω ἰσραὴλ τὸν κν̄· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-

ψεῖτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς
κυρίου δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα
καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρ-
δίᾳ τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἀζαρία, μι-
σαήλ, τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ
μάρτυρες κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν πατέρα
καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν καὶ ὑ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦ-
μεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν κύριον. ὑμνοῦν-
τες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσις τῆς θεοτόκου μετὰ παρθενικῆς κόσμης. Ὠδὴ θ΄

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ ἠγαλλίασε
τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆ-
ρί μου. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακα-
ριοῦσί με

ρουσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ. μνησθῆναι ἐλέους καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ

ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆ-
σαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆ-
ναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὅρκον ὃν ὤμοσε
πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι
ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέν-
τας. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κῡ
ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν
σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους θῡ ἡμῶν.
Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου καθημένοις.
Τοῦ κατευθῦναι τοὺς
πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρή-
νης.

Τέλος.

Δᾶδ μελῳδεῖ μουσικῆς ἀποκρύφου·
Σὺ μὲν δ᾽ ἀκούων καὶ θεωρὸν ζῆθι τῷ λόγῳ·
Ἡ μὲν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδωσι λύραν·
Ἧς ἔστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα·
Καὶ χ͂ς ἀκοῦ τῆς μυστικῶς κινουμένης
Διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις·
Ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος·
Συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀπληστία·
Κοιμίζεται δὲ γνωστικῆς ἄλμης κλύδων·
Στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ στερρότης·
Καὶ τέρπεται μὲν φιλοψυχεῖς ἡ σεμνότης·
Ἐλέγχεται δὲ τοσαύτην ἡ φαυλότης·
Ἐκ φιλομονῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας·
Ὦ τίς τοσαύτην εὗρεν αὐτῶν χάριν·
Εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς χάριν·

Τῷ Θεῷ Δόξα·

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ

Ἅπαντα τετράδια, πλὴν τοῦ ῑ ἐκείνο δὲ ξ̄ ιάδιον·

Ἐγράφη ἐν Βενετίαις ἐν οἰκίᾳ Ἄλδου τοῦ Μανουτίου·

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA